

Darujte čas

Nastal čas Vánoc, čas radosti, čas obdarování. Čas nám také připomíná konec letošního roku a začátek nového. Dospěli by rádi čas zpomalili, aby stihli vše na svátky připravit. Děti by čas rády zrychlily, už se nemohou Vánoc dočkat. Čas prostupuje celý náš život. Ať jsme kdekoli, vše řídí čas...

Před Vánocemi na nás čas doléhá ještě více. Co vše potřebujeme stihnout! Ale především se nám času nedostává. Kolikrát za rok člověk řekne, že na něco čas nemá. Čas je dar. Jedinečný dar, který se nebude opakovat. Každý z nás má vymezený svůj čas a nikdo neví, kolik jsme ho dostali. Jak řekl polský básník Jan Twardowski, spěchejme milovat lidi, protože rychle odcházejí. To je jediný spěch a shon, který za to stojí. Proto přejí každému z nás, ať spěcháme ze správných důvodů, za správnými cíli. Ať dokážeme se svým časem naložit moudře, s rozvahou, neboť není čas ztrácet čas. Ať tímto jedinečným darem dokážeme obdarovat sebe i své blízké nejen v čase vánočním.

Za redakci Sedlčanského kraje Jana Novotná

PF 2020

Koně na vejminku se pasou v dobré společnosti dětí a doktorky

SOLENICE Proslýchá se, že ukrajinský lékař, než jde do práce, podojí kozu, okope brambory a tak podobně, aby měl z čeho žít. Doktorka Anna Mátlová, oblíbená zubní lékařka, nic takového dělat nemusí. A přesto to dělá. Je bytostně spjatá s přírodou, chápe, že z přírody jsme vyšli a v přírodě musíme zůstat, pokud chceme jako lidstvo přežít. Stejný názor má i její manžel – starosta Solenic Jan Mátl, a rády se zapojují také děti Hanička a Honzik. A tak Mátlovi chovají kozy, koně, včely. Mají psa, kočky, králíky, husy, perličky a slepice.

Doktorka Mátlová vede kroužek Pravý Přítel Přírody (PPP), kde se jednou za čtrnáct dní sejdou děti ze Solenic, přičemž většina jich je z dětského domova. Čím vším se zabývají, to už prozradila Anna Mátlová sama: „Společně čistíme obec a Vltavu od odpadků, učíme se, jak žít bez plastů a zbytečných obalů, promítáme

Pokračování na straně 6

Pomníčky mlčky vypovídají o velké křivdě

LAŠOVICE S Jiřím Kolínem, čtyřiaosmdesátiletým pamětníkem z Radešína, vstupují na nový hřbitov pod kostelem v Lašovicích. Vede mě k dobře udržovanému místu se třemi stejnými pomníčky vedle sebe.

Na prostředním je jméno Václav Junek a datum narození 9. 9. 1906. Vlevo od něj je nad datem narození 27. 1. 1905 zlatě jméno Karel Máša. Pravý pomníček patří nejstaršímu z trojice, Aloisi Lacinovi. Narodil se 25. 3. 1904. Všichni tři prý žili v nedaleké Koubalově Lhotě. Datum úmrtí mají shodné. Je jim 16. březen 1951. V tento den byli totiž popraveni.

Pokračování na straně 40

Manželé Kovaříkovi umí oživit kámen

SEDLČANY Kámen. Pro někoho něco naprosto obyčejného, všedního. Ne tak pro Jiřinu a Zdeňka Kovaříkovi, pro které se stal kámen koníčkem, obživou i potěšením. Jejich životem. Za rok, co se mu věnují, prý toho zažili víc jak za čtrnáct let společného života.

Jednoho dne zanechali svých dosavadních povolání a začali zpracovávat kámen. „Kameny si sami hledáme i dovážíme. Nyní se zabýváme hlavně výrobou kamených hodin. Jsou to hodiny jak klasické na doma, tak sluneční ručně ryté. Vše je ruční práce. Dáváme do toho veškerý svůj čas, úsilí, sílu

i lásku,“ říká mi na úvod Jiřina. Práci si rozdělili. Těžší mechanické práce dělá Zdeněk. Jiřina ty jemnější, k tomu má na starost prodej a výstavy.

Pokračování na straně 32

Kostel v Kamýku nad Vltavou
Foto: Hanka Synková

Kulturák z prasečáku? Proč ne! Mokřičtí jsou důkazem toho, že nevyužívané bývalé zemědělské objekty nemusí spadnout

MOKŘICE Pokud přijíždíme do vesnice od Krašovic nebo Krásné Hory nad Vltavou, nemůžeme ten objekt minout. Jde o bývalý prasečák. Krásnohorský zemědělský podnik tu míval porodnici a výkrmnu prasat. Ještě deset let zpátky byl stav objektu

velmi špatný. „Byla to opuštěná nevyužívaná zemědělská budova, která chátrala a my jsme ji zvelebili na hasičskou klubovnu. Prodej dojednal Pavel Kabíček. Na družstvu byli rádi, že se toho zbavili,“ popisují hasiči.

Pokračování na straně 7

Kulturák z prasečáku? Proč ne! Mokřičtí jsou důkazem toho, že nevyužívané bývalé zemědělské objekty nemusí spadnout

Dokončení ze strany 1

V létě 2011 objekt i s pozemkem koupili asi za 60 000 korun místní hasiči. Aktivní jsou také jako fotbalisté či rybáři. Hlavně se o nich ale široko daleko ví, že jsou zdatnými organizátory. Na našich stránkách se s nimi pravidelně setkáváme na podzim při výlovu rybníka, který leží přímo pod zmíněným objektem. Ten nyní slouží jako kulturní a společenské zařízení. Cesta k dnešnímu stavu ale nebyla jednoduchá.

Na začátku byl Vaťákový ples

„Kátku Benešovou napadlo udělat vaťákovou ples podle vzoru Zahořan, kde dělají pyžamák,“ dozvídám se na úvod o motivaci objektu využívat. První vaťákový ples byl jen na polovině dnešní plochy. Společnost návštěvníků tehdy dělala plachta, za níž byly ještě ukryty hrádě na prasata. První polovina už byla vyřezaná, vyházená a stěny vybileny. „Topilo se v sudech, otevřeným ohněm. A o půlnoci jsme si opékali buřty,“ vzpomíná Ondřej Beneš na první akci, kdy si s provizorními podmínkami musela poradit i Chrásnecká kapela RATATA.

V dalších letech se ubourávaly zbývající hrádě i vyvýšený beton, došlo i na další vymalování. Otevřený oheň ještě

lali střechu, protože nám sem teklo, a dva roky zpátky jsme udělali nový beton,“ pokračuje Ondřej ve vyprávění, doplňován a opravo-

latrínu,“ vzpomíná Ondřej. Každoročně se tu v říjnu koná výlov rybníka. Ty první dva, v letech 2009 a 2010, uspořádali hasiči

účast,“ říká Ondřej Beneš. „Bylo tu šedesát dětí,“ doplňuje ho Vratislav Zoubek. Další akcí je sraz harmonikářů a dvakrát hostili sraz mokřických rodáků.

„Mladí ještě letos začali dělat retro párty. Hned na první se moc povedla,“ doplňuje je Ondřejova manželka Kateřina a připomíná tak, že až budou zakladatelům docházet síly, má je kdo nahradit. Ostatně už nyní se hojně organizačně nebo alespoň výpomocí dorůstající děti místních rodin do mokřického dění zapojují. V originálním společenském zázemí pořádají v posledních letech také soukromé silvestrovské oslavy.

„Časem se nám podařilo dokoupit stoly a židle. Máme i wifi, jdeme s dobou. Už nám chybí jen televize,“ vypočítávají se smíchem hasiči společně ty největší novinky. V plánu mají ještě instalovat silnější motor k digestoři. Jinak už jsou se stavem svého zázemí spokojeni. A spokojenost vykazují i návštěvníci, z nichž mnozí se sem neustále vracejí a třeba Vánoce bez mokřického Vaťákového plesu si neumí představit. A mnozí toto místo volí také pro své soukromé či rodinné akce a oslavy.

Olga Trachtová
Hadáčková

Úklid objektu nyní vypadá jinak než v dobách vepřina.

nezmizel. První sezóny tu nebyla ani elektrická přípojka, využívali centrálu. Ústřední topení kotlem na dřevo přišlo na řadu až před pěti lety. Další rok podbili strop OSB deskami a zároveň ho zateplili polystyrenem. Zateplení se dočkala i jedna ze stěn. „Pak se sem taky dávaly plastové dveře a okna,“ připomíná Ondřej. „A tehdy se ztratila cedule ‚Výkrmná prasat‘, tu někdo odnesl,“ doplňuje ho se smíchem Vratislav Zoubek.

„Před třemi lety jsme dě-

ván kamarády. Většinu prací financovali i dělali sami. Na některé odborné činnosti si zjednali pomoc pár řemesníků či firem z okolí. Na střechu dostali od města šedesátitisícový příspěvek a zemědělský podnik jim půjčil techniku, když potřebovali, hlavně v začátcích.

Kdysi nevalil hostům ani suchý záchod

První akce se musely obejít i bez hygienického zázemí. „Na první akce jsme měli venku dřevěnou

bez zázemí, bar byl venku. Dnes už si ho nikdo neumí představit bez teploučka uvnitř, čistých záchodů a velkého baru, který i tak je vždy mezi jedenáctou a dvanáctou malý.

Mezi svátky pořádají zmíněný Vaťákový ples. I když dnes už na něj nemusíme oblékat vaťák, abychom tu neumrzli, jméno mu zůstalo. Na počátku prosince začali před pár lety dělat Mikulášskou. Odpoledne patří dětem, večer dospělým. „Letos byla na Mikulášské největší

Na investiční akce města zbude v příštím roce méně financí

SEDLČANY Na radnici se v současné době rozhoduje o rozpočtu na rok 2020. Starosta Miroslav Hölzel informoval, že příjmová část rozpočtu už je připravena. Na počátku příštího roku však dojde ještě k úpravám na základě toho, jak dopadnou výsledky hospodaření za rok 2019.

„Vycházíme z určitých předpokladů daňového plnění, které určuje kalkulačka Ministerstva financí. Rozpočet bude ve výši 239 milionů korun. Předpokládáme, že daňové výnosy

dosáhnou částky 123,65 milionu korun. Do této sumy zahrnujeme místní poplatky ve výši 11,8 milionu korun. Daňové příjmy celkem jsou součtem výnosu daní a příjmů z různých poplatků, což bude podle predikce částka 135,4 milionu korun. Přitom daňová výtežnost bude podle předpokladu vyšší než v letošním roce,“ uvedl starosta.

Do příjmové části rozpočtu náleží také kapitola dotací, půjček a rezerv. Radnice obdrží jako každoročně dotaci na výkon

státní správy čili na činnost samotných úřadů ve výši 20,7 milionu korun. Dále sem patří dotace, které jsou vázány na konkrétní činnosti, a to například 2,8 milionu korun na sociálně právní ochranu dětí, 2,5 milionu korun na lesní hospodářství, 1 milion korun na pečovatelskou službu, 370 000 korun na sociální práce, dále účelové dotace 45 milionů korun na stavbu přestupního terminálu a 8,3 milionu korun na přístavbu dvou učeben 2. základní školy Propojení.

Z nedaňových příjmů uvedl starosta příjem z pokut nebo příjmu z prodeje dřeva z obecních lesů. K nahodilým příjmům patří také příjem z pronájmu veřejných prostranství či příspěvky na městské slavnosti.

Město bude muset vydat 16 milionů korun na právě dokončovanou stavbu autobusového nádraží, neboť částka na jeho vybudování dosáhla 61 milionů korun, z čehož 45 milionů pokryje státní dotace. Zřejmě nejvýznamnější investicí nad-

cházejícího roku se stane rekonstrukce LAS Taverny, na niž se počítá se sumou 14 milionů korun.

„Musíme sestavit rozpočet vyrovnaný,“ řekl starosta Hölzel a dodal, že po splacení faktur ve výši 30 milionů korun za terminál a rekonstrukci lehkotletického stadionu a započítání mandatorních výdajů na chod úřadu, jež opět stoupnou vzhledem k avizovanému pětiprocentnímu mzdovému zvýšení, nezbude na investiční akce tolik peněz jako letos. **-jv-**